

Cennete Yolculuk

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 21 Ocak 2025

Düşlerimin döşünde, eşelediğim toprağın kutsadığı bir sanrı batağı
Aşkın ırmaklarında saklı
Öznesi varlığın özlemle içli dışlı
Bir yolculuktan da öte
Bilinmezin sönen ferî
Gayri meşru bir şiire zimmetli mademki
Kil misali
Avuçlarımdaki kül misali
Yorgun afraların meziyeti
Edimlerde saklı şairin cinneti

Cennete yolculuk ak akçe kara bahta
Sözcüklere düşkün ruhum aslında
Aşkın karabatağında
Öznesi miyop bir sevincim ben
Ziyadesiyle hüznü ve enkaza dönmüş
Külüstür motorunda cihanın
Uykudan uyanmış zafer gibi
Neşrettiğim sözcüklerin bekası
Yılların hatırası bende saklı

Mucidiyim aşkın muğlak
Hecelerden firar eden özlemi
Doğurgan bir özne, gizli
Olmanın ötesinde izini sürdüğü hayat denen yokuşta
Döngünün bitimi
Acının her zerresi
Mümkün mü sahi?
Ölümün zirvesine takılı
Gözümün ucunda yâdım yâri
Yandığım kadar da maziyi
Katık yaptığım günüm ve ömrüm
Püsküllü belası
Zemheride açan bir gül
Sıcakta esen yel

Sevgiyle hemhal
Malum aşktır kutsanmış hecelerın dikte ettiği
Kâh şiir kâh hikâye

Yazmaya doymadığım mevsimin ömrü
Diner mi bir günde bir anda?
Eşiğinde ölümün Ocak yaşarken son günlerini
Közünden firar etti hüznü
Özünde saklı özlemin temsil ettiği
Bir şiir daha düştü payıma
Bakaya kalan sözcüklerden neyse yolcu ettiđim
Güneşin sıcak yüzü döndü sırtını bayıra
Bense dağlar tepeler aşım aşalı
Bir ömrü boca ettiğim kalemin hatırına
Huzurla erdim hidayete

Gün solmadan gece düştü aklıma
Sevgiyle eşelediğim makberim
Mahşer benzeri sefil bir terane
Ardıç kuşundan hallice
Anka gibi doğmaksa küllerimden
Azat edilesi yüređim
Soktum ruhumu kınına
Kıymet bilmez eşrafım
Savdıkça sırasını insan deştikçe
Yarasını
Yâd ellerde bulur mu yolunu?

Tıpası yok ömrün
Tıkacı ise öngörülen ölümün
Bir sonrası
Kavuşmak Rabbine ve huzura
Gel gör ki:
Öncesi yakar geçer yıkar geçer
Araf'ta saklı ruhum dualarla hemhal
Gövdem değil yüzüm değil
İçimde saklı siren sesleri
Aşkın mantık dışı
Fevri çağrısına

Düştükçe yolum şiire

Döşümde saklı binlerce hece
Bir dizgi bir tembih
Azadesi yüreğin
Bilinmezin meali
İştigal ettiği kadar bedeninin de ruhunun da doldu mu vadesi

Azığım
Azadesi rızkımın
Azımsandığımdan öte
Ar bildiğim içim dışım
Kabrimde dönük yüzüm
Kalp gözümde ötesi de yok madem
Matemimle sarılı mabedim
Bir ufuk
Bir şafak
Belki de afaki umutlara tuzak
İnancın ve sevginin gücü yetiştiği kadar canıma
Zoruma giden neyse baş başayım Rabbimle

Başat bir iklim değil
Sıradan bir gün hiç değil
Yandıığım kadar yüreğin kabrinde
Sızım sızdığım kozamdan
Kırık sazımdır bana derman
Kalemin na'şısı
Nasıl ki saklı derinde...